

южните славяне и има между тѣхъ голѣма важность. Побратимството у сѣрбете (и у бжлгарете) са утвѣрдява даже и съ черковни обряди.

Ние ще да разглѣдаме сега народните суевѣрия, които са считатъ за произвѣдения на попь Еремия. Тѣхната литературна сждба е била такава, щото като са опознаеме съ тѣхъ изъ историята на бжлгарекиятъ 10-й вѣкъ, ние намираме тѣхните слѣди и до днешниятъ день въ южно-славянските и въ русските предания. Тие сж замѣчателни по своята изжврѣдна живучесть, която сж имъ схобшале крайното невѣжество и предрасждоците на массата, между която тие сж намѣриле приѣмъ. Най-стариятъ индексъ ги запрѣщава съ слѣдующите думи: „естественната болѣсть тие наричатъ трѣсавици (трѣски), както разказва Еремия попьтъ бжлгарски. Тоя окаявни говори, че ужъ свѣти отецъ Сисинии е сѣдѣль на Синайската планина, спомѣнува ангельтъ Сихаила, за схблазнение на множество люде, и баснослови той, злиятъ човѣкъ, за седемъте трѣсавици, дщери на Ирода, които ни евангелистите и ни единъ отъ свѣтиете не нарича седемъ, — а била е само една, която измолила, щото да бжде отсѣчена главата на Претеча; а за нея е извѣстно, че тя е била дщеря на Филипа, а не на Ирода. А велибиятъ Сисинии, цариградскиятъ патриархъ, въ своите рѣчи говори: не мислете ма за овзи лжовни Сисинии, които са спомѣнува отъ попь Еремия, за схблазанъ на неразумните . . . “

Така предава индексътъ чертите на лжовното писание, което е имало, и още има, авторитетъ между нашиятъ народъ въ видъ на „заговоръ“